

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Avrupa İle Amerika Arasındaki Gerilim!

Haber:

ABD Başkanı Donald Trump'ın ABD'nin Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü'nden (NATO) çekilme olasılığına ilişkin açıklaması, Avrupa'da "uluslararası hukuku ihlal etmek için kurulmamış bir askeri ittifak" olarak görülen NATO'ya yönelik bağlılıklarını teyit eden tepkilere yol açtı. (El Cezire)

Yorum:

Trump'ın tehditkar açıklamaları, NATO'dan fiili bir çekilme olmaktan çok, müzakerelerde baskı aracı olarak tırmanan bir söylem kullanmaktan başka bir şey değildir; zira bu açıklamaların hedefi, NATO içindeki yüklerin yeniden dağıtılmasını sağlamak ve ortaklık mantığını, çıkar ittifakı ya da Amerika'ya tam boyun eğme mantığına dönüştürmektir. Bu yüzden Avrupalılar, kendilerini çevreleyen tüm risklere ve Avrupa ülkelerinde ortaya çıkmaya başlayan zayıflığa rağmen bunu reddetmeye çalışmaktadırlar.

Avrupa, doğrudan askeri müdahale konusunda tereddüt etmektedir; zira bu, NATO'yu başka bir nükleer güçle karşı karşıya getirerek kontrol edilemez bir tırmanışa dahil edebilir; bu nedenle NATO, en tehlikeli kararın, savaştan çekilmek değil savaşa girmek olduğunu düşünmektedir.

Dolayısıyla onlar vekalet savaşına başvuruyorlar, yani silah, eğitim ve benzerleri gibi dolaylı olarak askeri destek sağlıyorlar; zira onların görüşen göre bu, rakibi zayıflatmakta ve kendileri için gereksiz olan topyekûn bir savaştan kaçınmalarını, diğer bir deyişle bedel ödmeden kazanç elde etmeyi sağlamaktadır.

Avrupa'daki farklılıklar oldukça büyüktür; zira doğu Avrupa ülkeleri daha sert bir tutum sergilerken, Batı Avrupa ise ülkeleri daha temkinli davranmaktadır; çünkü Doğu ve Batı Avrupa arasında, enerjiye bağımlılık oranları, coğrafi konum farklılıkları, tehlikeye yakınlık veya uzaklık ve halkların karakteri açısından farklar olduğu gibi siyasi ve askeri beklentiler ve kapasiteler konusunda da farklılıklar söz konusudur.

Avrupa genelinde, uzun süreli savaşların maliyetli olduğu ve garantili bir sonuç vermeden ülkeleri tükettiği yönünde bir kanaat hakimdir; bu nedenle Avrupa kamuoyunun baskısı altında hareket ederken bir yandan da sürekli ekonomik krizleri göz önünde bulundurmaktadır. Amerika ile Avrupa arasında öncelikler konusunda bir anlaşmazlığın olduğu da cabası; zira Avrupa, Amerika'nın aksine Rusya'nın oluşturduğu tehdidin Çin'inkinden çok daha önemli olduğunu düşünmektedir.

Avrupa, İran'ın NATO ittifakı için doğrudan bir tehdit oluşturmadığını düşünüyor; zira savaşın başlatanların Amerika ve Yahudi varlığı olduğunu, İran'ın ise hiçbir NATO üye ülkesine doğrudan saldırmadığını belirtiyor ve mevcut çatışmanın Atlantik değil, bölgesel olduğunu düşünüyor.

Ancak Amerika, Avrupa'yı savaşa girmeye zorlamamakta; aksine savaşın dışında kalmanın maliyetini artırmakta ve savaşa girmenin maliyetini ise düşürmektedir.

Avrupa bugün riskler ile faydalar arasında bir denge kurmaya çalışmakta ve risklerin daha büyük olduğunu düşünmektedir; bu nedenle, bu duruma sürüklenmekten mümkün olduğunca kaçınacaktır. Bugüne kadar NATO içindeki ilişki, emir ve itaat ilişkisi değil, aksine çıkarlar dengesi ve karşılıklı baskıdan ibaretti; dolayısıyla ABD, tehdit ve teşvik yoluyla NATO ülkelerine baskı yapmayı başarır, onları savaşa sürükleyebilir ya da iç safları destekçiler ve karşı çıkanlar olarak bölebilir.

Dolayısıyla bu, durumumuzu değiştirmek ve Allah'ın rızasını kazanmamız ve izzetimiz olan Hilafet Devletini kurmamız için çalışanlarla ve İslam projesinin sahipleriyle birlikte çalışmamız için bir fırsattır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki bir kavim, kendini nefsinde değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.”** [Rad 11]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Menal Ümmü Ubeyde